

[Undervisnings- og forskningsministeren]

man i øjeblikket har det sådan, at stipendierne ligger på 7.690 kr. om året og studielånene på 33.466 kr., alt i alt godt og vel 41.000 kr. i stipendium plus lån. Dette er den svenske ordning, og det er den, man nu sætter en lille bitte smule op, så det koster 300 millioner svenske kroner. Men i Danmark, hvor vi i forvejen har en langt bedre løsning, sætter vi det op med det firdobbelte. Det er ikke rationelt. Det er ikke socialpolitik. Det er stemmefiskeri – undskyld, at jeg siger det, men tingene skal jo siges rent ud.

Hvis man sammenligner med folkepensionister, er de uddannelsessøgende nu kommet op over folkepensionisterne. Jeg ved ikke, om det var meningen. Det er ikke, fordi vi ikke har været flinke ved folkepensionisterne. De fik jo en stor julegave. Men her lykkes det altså at banke uddannelsessøgende endnu højere op. Jeg ved ikke, om det er helt rimeligt over for de ældre medborgere her i landet. Det synes jeg personlig ikke at det er.

Det hele er simpelt hen kommet for højt op, det er blevet for dyrt, og det er regeringspartierne ikke spor bange for at sige. De unge ved nemlig godt, at de, der skal betale den slags solderi, er de unge selv.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det er jo aldrig nemt at erkende, at man er fornærmet. Jeg synes derimod, undervisningsministerens egen historie om avislæsningen meget klart viste, hvordan nogle af forhandlingerne er forløbet.

Jeg synes, undervisningsministeren gør sig skyldig i én stor fejl, nemlig den almindelige spredning af forvirring omkring tal. Det er ingen kunst at sprede en række tal ud over et forslag, som ikke kan dokumenteres. Undervisningsministeren ved ligesom vi andre, at på en række punkter måtte ministeriet sige: Vi ved ikke, hvad dette koster. På andre punkter har undervisningsministeren ikke kunnet kende forslagene før for to dage siden, og derfor er de såkaldte 200 mio. kr. selvfølgelig grebet totalt ud af den blå luft.

Jeg vil ikke fortsætte debatten. Jeg synes, man skal erkende – det er det, sagen drejer sig om – at regeringspartierne og Det Radikale Venstre prioriterer forskelligt: Regeringspartierne prioriterer Storebæltsbro, forsvaret og andre ting højere. Vi lægger først og fremmest vægt på uddannelse i denne sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil blot sige til undervisnings- og forskningsministeren, at hvis han vil gøre SF den tjeneste at rejse rundt med den tale under den valgkamp, der forhåbentlig snart kommer, vil det sandelig ikke genere os, tværtimod.

Men jeg vil samtidig sige, at det er historieforfalskning, ministeren kører med. Det er tre partier, der står sammen om det her. Det er ikke SF, der jager nogen rundt i manegen. Det er tre partier, der har samarbejdet godt og fået det her op at stå.

Det er ikke rigtigt, når ministeren siger, at nu får en studerende det bedre end en enlig folkepensionist. En enlig folkepensionist med det store skattefradrag har stadig væk væsentlig mere til rådighed end en studerende.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg kan godt forstå, at undervisningsministeren er vred over, at det her forslag bliver vedtaget, at der nu er tre partier, der i fællesskab har sørget for, at skatten stiger yderligere. Jeg kan også godt forstå, at man skælder Socialdemokratiet og SF ud. Nu har jeg hørt på undervisningsministerens indlæg et par gange, hvor jeg synes at undervisningsministeren helt berettiget har gjort meget ud af at klandre Det Radikale Venstre for det her forslag. Det synes jeg er ret og rimeligt. Jeg kan godt forstå undervisningsministeren. Jeg har det selv nøjagtig på samme måde over for Det Radikale Venstre, også i mange andre sager.

Men så må jeg henlede undervisningsministerens opmærksomhed på, at i et interview i dagbladet B.T. i fredags med den konservative finansminister, der bekendtgjorde, at han var dybt konservativ, udtrykte finansministeren også, at han håbede på, at der ville opstå et flertal alene mellem regeringspartierne og Det Radikale Venstre, for det var så besværligt med Fremskridtspartiet i øjeblikket.

Det er bare til erindring for undervisningsministeren, at der altså i regeringspartierne er ledende ministre, der har en totalt anden opfattelse af Det Radikale Venstres indflydelse på regeringssamarbejdet, end undervisningsministeren har.